

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Aliona Caminscaia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, în privința inculpatului

Zboreanu Evghenii Stepan, născut la 28 aprilie 1989, originar și locuitor al mun. Chișinău, bd. Dacia 29, ap.75, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>14.04.2015 – 22.06.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.11.2015 – 19.01.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>25.07.2016 – 02.11.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 iunie 2015, Zboreanu Iurie a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gagea Dana a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 august 2014, aproximativ ora 21.00, inculpatul Zbereanu E., conducând automobilul „Audi A6”, n.î. CLZ 193, deplasându-se pe bd Dacia, mun. Chișinău, din direcția bd. Traian spre str. Burebista, ajungând la intersecția bd. Cuza-Vodă cu bd. Dacia, la trecerea pentru pietoni, nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 20.7 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care prevede, că la apariția semnalului verde, conducătorii de vehicule pot să înceapă deplasarea numai după ce s-au asigurat că prin aceasta nu creează obstacole pietonilor care finalizează traversarea carosabilului, precum și p. 45.1) și 2) al aceluiași Regulament, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori; a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră și 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și, ca urmare, a comis tamponarea pietonului minor Gagea D., născută la 16.06.1999, care finaliza traversarea carosabilului, la trecerea pentru pietoni, de la stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2657D din 28.10.2014, în rezultatul impactului pietonului Gagea D. i-au fost cauzate: traumatism asociat, traumatism cranio-cerebral acut închis manifestat prin contuzie cerebrală gravă cu lezare axonală difuză, comă gr. II, hemipareză ușoară pe dreapta, fractură os pubis cu deplasare, fractură închisă a oaselor gambei drepte cu deplasare fragmentelor, sindrom algic acut, excoriații masive la cotul drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și prezintă pericol pentru viața pacientului și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, indicând că la trecerea pentru pietoni a tamponat partea vătămată care finaliza trecerea străzii pe trecerea de pietoni. În acel timp automobilele de pe banda a doua și a treia staționau, însă nu a redus viteza înaintea trecerii pentru pietoni, deoarece pentru el ardea culoarea verde a semaforului. Nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunii incriminate și solicită să fie achitat.

Necâtând că inculpatul nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia este integral dovedită atât prin depozițiile inculpatului, cât și prin declarațiile părții vătămate minore Gagea D., reprezentantului părții vătămate minore Gagea N., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.08.2015, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier produs la 25.08.2015, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.02.2015 cu înregistrarea video de la camera de înregistrare a STI AMAI, amplasată pe bd. Dacia intersecție cu bd. Cuza-Vodă, mun. Chișinău asupra faptului accidentului rutier, răspunsul directorului SRL ”Semafor-Service” asupra graficului regimului de lucru al obiectului de semafoare

amplasat la intersecția bd. Dacia - bd. Cuza-Vodă, mun. Chișinău, raportul de expertiză medico-legală nr. 2657/D din 28.10.2014.

Astfel, la 25 august 2014, inculpatul nu a manifestat prudență sporită la trafic, ignorând cerințele pct. 20.7 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care prevede, că la apariția semnalului verde, conducătorii de vehicule pot să înceapă deplasarea numai după ce s-au asigurat că prin aceasta nu creează obstacole pietonilor care finalizează traversarea carosabilului și, ca urmare, a comis tamponarea pietonului minor Gagea D., care finaliza traversarea carosabilului, pe trecerea pentru pietoni, de la stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului.

La apariția semnalului verde al semaforului inculpatul era obligat să verifice dacă nu sunt careva obstacole și să continue deplasarea după ce partea vătămată ar fi finalizat traversarea carosabilului, în rezultat, inculpatul a tamponat pietonul care finaliza traversarea carosabilului pe trecerea pentru pietoni.

Fiind dovedită vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune gravă, are la întreținere un copil minor, că lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând că corectarea lui poate avea loc fără priver de libertate.

Totodată, nefiind prezentate probe care să confirme prejudiciul cauzat, instanța a admis în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Grigore Dântu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privera de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Apelantul a indicat că infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce s-a soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a sănătății unei persoane, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

Instanța a neglijat prevederile art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, precum și prevenirea de săvârșire de noi infracțiuni din partea acestuia.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Zbereanu Iurie a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a apreciat corect probele acușării, însă în contextul poziției ocupate de inculpat pe parcursul examinării cauzei, acestuia urma a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală, ținând cont că infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, ce s-a soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a sănătății unei persoane, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul nu are antecedente penale, că a comis o infracțiune gravă, că lipsesc circumstanțe agravante și atenuante, precum și de comportamentul lui în timpul urmăririi penale, judecării cauzei în instanțele de fond și de apel, că nu a restituit părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este imposibilă fără izolare de societate.

Instanța de apel a statuat că gradul prejudiciabil al faptelor comise de către inculpat este unul deosebit de alte fapte similare or, acesta, văzând că la trecerea pentru pietoni, pe bandele alăturate de circulație în același sens cu dânsul, alte mașini stopau, pentru a permite părții vătămate să-și continue deplasarea, nici nu a încercat să stopeze automobilul și a comis accidentul chiar pe pista pentru pietoni.

Astfel, inculpatul a sfidat toate cerințele regulamentare de conducere a mijloacelor de transport, și în special, în imediata apropiere de trecerea pentru pietoni.

Mai mult, inculpatul a confirmat că până în prezent nu a întreprins nimic pentru repararea prejudiciului cauzat.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că în urma impactului partea vătămată minoră, care este foarte tânără, în afară de durerile fizice și psihice suportate, pentru o lungă durată de timp nu va putea să-și continue lecțiile de dans, fiind membru al unui ansamblu de dans.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în circumstanțele constatate sunt inaplicabile prevederile art. 90 Cod penal, fiind imposibilă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate.

5. Avocatul Aliona Caminscaia a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a indicat că instanța de apel a neglijat ilegalitatea acțiunilor părții vătămate, care au dus la comiterea infracțiunii, aceasta traversând neregulamentar carosabilul pe trecerea pentru pietoni la culoarea roșie a semaforului pentru

pietoni, ce se confirmă prin procesul-verbal de examinare suplimentară a obiectului, automobilul inculpatului trecând de linia "Stop" la culoarea verde a semaforului pentru autovehicule.

Inculpatul a vizitat de mai multe ori partea vătămată în spital, propunându-i ajutor material, însă până la moment reprezentantul părții vătămate nu a indicat suma solicitată.

Totodată, nu a fost înaintată acțiunea civilă în forma scrisă cu indicarea sumei concrete a prejudiciului material și moral, iar reprezentatul părții vătămate nu a mers la vreun contact întru stabilirea sumei finale a prejudiciului, pe care inculpatul este de acord să o achite.

Instanța de apel a omis că inculpatul este prima dată pe banca acuzaților, a săvârșit infracțiunea din imprudență, este antrenat în câmpul muncii, este unicul întreținător al familiei, are un copil minor, a recunoscut vina integral și s-a căit sincer.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, privarea de libertate ducând la imposibilitatea achitării prejudiciului cauzat părții vătămate și crearea impedimentelor în procesul de resocializare ulterioară a inculpatului.

Mai mult, recunoașterea vinovăției de către inculpat notifică conștientizarea faptei comise și urmărilor survenite.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, în raport cu normele de drept privind reglementarea individualizării pedepsei penale, (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de limitele pedepselor prevăzute în art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a

conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani, de stipulările din art. 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (*pct. 4. din decizie*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Caminscaia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, în privința inculpatului Zbereanu Evghenii Stepan, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco